

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **P. N.**
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici M.
P. O. B. 1, X M.

proti
žalované: **V. s. Č. r., V. M.**
sídlem P. O. B. 1, X M.

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalované spočívajícím v prodlevách při vpuštění žalobcova obhájce do věznice dne 9. 12. 2021,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany před dvěma zásahy žalované. První měl spočívat v tom, že mu žalovaná nesdělila jména jeho právních zástupců, kteří za něj do věznice přišli dne 24. 11. 2021 a 9. 12. 2021. Druhý zásah měl spočívat v tom, že žalovaná dne 9. 12. 2021 prodlévala při vpuštění advokáta Mgr. F. S. do věznice za účelem návštěvy žalobce. Věc byla původně vedena pod sp. zn. 60 A 1/2022, avšak usnesením ze dne 1. 3. 2022, č. j. 60 A 1/2022-13 byl druhý z popsanych zásahů vyloučen do samostatného řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

2. K němu žalobce uvedl, že dne 9. 12. 2021 za ním přišel do věznice jeho obhájce Mgr. F. S. V důsledku prodlev žalované při jeho vpuštění za žalobcem zbylo ale z plánované hodinové schůzky před jednáním v trestní věci žalobce jen 10 minut. Šlo přitom o velmi závažnou věc, u které byl žalobci uložen doživotní trest odnětí svobody. Postupem žalované bylo zasaženo do práva žalobce na obhajobu. Žalobce k prokázání svých tvrzení navrhl, aby soud získal od žalované údaje o času příjezdu Mgr. S. do věznice, a dále navrhl svůj výslech a výslech Mgr. S. Podle žalobce by měl soud vyslovit nezákonnost popsaného zásahu a přikázat žalované, aby se takových zásahů do budoucna zdržela.
3. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla žalobu zamítnout. Žalobce dle ní popisuje toliko svůj subjektivní pohled na délku schůzky se svým obhájcem před začátkem videokonference. Nic nebránilo žalobci, aby si s obhájcem sjednal delší schůzku. Mgr. S. se dostavil do věznice neohlášeně v 8:17, přičemž videokonference měla začít v 9:00. Z toho je zjevné, že tvrzenou hodinovou schůzku žalobce se svým . Doprovod byl Mgr. S. k žalobci poskytnut ihned, jakmile to bylo s ohledem na bezpečnostní režim ve věznici a začátek videokonference možné. Žalovaná v tomto směru není limitována žádným právním ani interním předpisem. Při příchodu do věznice je vždy nutné počítat s časovou rezervou. Mgr. S. se dne 9. 12. 2021 dostavil do věznice za účelem návštěvy žalobce v 8:17 a odešel v 13:50. Poté přišel ještě v 14:30 a odešel v 15:30. To vyplývá z časů průchodů zaznamenaných v systému VIS. Žalovaná neeviduje žádnou stížnost Mgr. S.
4. U ústního jednání žalobce nad rámec již uvedeného sdělil, že obvykle advokáti mívají s žalovanou pozitivní zkušenost, pokud jde o proces vpuštění za jejich klienty. Dne 9. 12. 2021 však muselo v postup žalované dojít k nějaké chybě. Mgr. S. žalobci sdělil, že přišel do věznice včas. V důsledku zkrácení schůzky nestihl žalobce obhájce udělit pokyn k tomu, aby v řízení vznesl námitky týkající se času činu, domovní svobody, bydliště žalobce, rozvrhu práce a nerozhodnutí o zproštění obhájce. Z úst obhájce by přitom tyto námitky měly větší relevanci. Žalobce se zřejmě snažil při zahájení videokonference získat prostor pro poradu se svým obhájcem, leč již si nepamatuje, zda mu bylo vyhověno. Žalobce jako důkaz dále navrhl, aby soud zjistil, kolik porad měl s Mgr. S. za období od 5. 2. 2021 do 9. 12. 2021. Žalovaná naopak zdůraznila, že žalobce neuvedl, jak konkrétně ho tvrzený zásah poznamenal na jeho právech.
5. Krajský soud přezkoumal postup žalované, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době žalovaných zásahů podle § 87 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Podle § 82 s. ř. s. se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
7. Pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. s. ř. s. je nezbytné splnit pětici kumulativních podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jediná z uvedených podmínek

splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. poskytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65; č. 603/2005 Sb. NSS).

8. Z výpisu ze systému VIS vyplývá, že Mgr. S. přišel do věznice dne 9. 12. 2021 v 8:17 hodin a odešel ve 13:50. Týž den přišel ještě ve 14:30 hodin a věznici opustil v 15:30 hodin.
9. Z výsledku Mgr. S. soud zjistil, že byl obhájcem žalobce od roku 2009 do přelomu let 2021/2022. Dne 9. 12. 2021 se v trestní věci žalobce konalo formou videokonference veřejné zasedání o odvolání u Vrchního soudu v Olomouci. Jelikož se jednalo o důležitou věc, dostavil se za žalobcem na poradu již den nebo dva před konáním veřejného zasedání. Takto to dělal vždy, když zastupoval žalobce u důležitých jednání. Svědek si nevzpomněl, že by měl s žalobcem na den 9. 12. 2021 smlouvenou schůzku v délce 1 hodiny před zahájením videokonference, nicméně vyrazil do věznice tak, aby se s žalobcem ještě před zahájením videokonference stihl poradit. Proces vpuštění do věznice probíhal zcela standardně. Po příjezdu do věznice advokát vždy předloží průkaz advokáta a čeká v čekárně přibližně 10-15 minut na eskortu, která provede bezpečnostní prohlídku, poté jej jiná eskorta odvede ke klientovi. Celý proces trvá standardně asi 20 minut. Délka porady před videokonferencí trvala přibližně 30 minut, na její nedostatečnou délku si žalobce nestěžoval.
10. Soud tak učinil následující závěr o skutkovém stavu: dne 9. 12. 2021 se formou videokonference konalo veřejné zasedání o odvolání žalobce v jeho trestní věci u Vrchního soudu v Olomouci. Obhájce žalobce, Mgr. F. S., se do věznice dostavil v 8:17 a byl vpuštěn do věznice a přiveden za žalobcem zcela standardním způsobem, přičemž celý proces trval přibližně 20 minut.
11. Věznice M. je věznicí se zvýšenou ostrahou, čemuž odpovídá také bezpečnostní režim v ní. Pokud proces vpuštění advokáta od okamžiku jeho vstupu do věznice k jeho klientovi trvá přibližně 20 minut, lze to s ohledem na bezpečnostní režim věznice shledat jako zcela přiměřené. Nadto ani svědek nezaregistroval, že by se dne 9. 12. 2021 stalo něco mimořádného. Žalobci se tak nepodařilo prokázat, že by uvedeného dne žalovaná jakkoliv prodlévala při vpuštění jeho obhájce do věznice.
12. Jelikož podstatou žalovaného zásahu byly právě tvrzené prodlevy žalované, bylo zcela bezpředmětné zabývat se dále tím, zda měl žalobce skutečně se svým obhájcem dohodnutou schůzku před zahájením videokonference v délce 1 hodiny či nikoliv.
13. Účastnický výslech žalobce soud neprovedl, neboť žalobce při tvrzených prodlevách Mgr. S. zjevně nebyl přítomen, proto by mohl toliko zprostředkovaně reprodukovat to, co mu případně sdělil sám Mgr. S. Nadto je výslech účastníka na místě provést zásadně jen tehdy, pokud nelze konkrétní skutečnost dokázat jinými důkazními prostředky (srov. § 131 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.), což v nynější věci možné bylo. Soud také nevyhověl návrhu žalobce, aby si od žalované vyžadoval informaci o počtu porad žalobce s jeho obhájcem, neboť s ohledem na neprokázání prodlev ze strany žalované při vpuštění obhájce by tento důkaz nemohl rozhodnutí soudu nijak změnit.
14. Jelikož nebylo prokázáno, že by se tvrzený zásah vůbec stal, soud žalobu zamítl podle § 87 odst. 3 s. ř. s.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalované nad rámec její úřední činnosti žádné náklady

nevznikly, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 18. října 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu